

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna tezamen: de
vreemdelingen),
appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 1 september 2011 in zaken
nrs. 11/25445, 11/25456, 11/25444 en 11/25453 in de gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 3 augustus 2011 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en geweigerd om vreemdeling 1 ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 1 september 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 september 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdelingen hebben in hun vijfde grief onder meer aangevoerd dat de voorzieningenrechter ten onrechte het beroep van vreemdeling 1 op artikel 10, tweede lid, van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) heeft verworpen.

Ingevolge deze bepaling overtuigen de autoriteiten van een lidstaat, voordat zij een niet-begeleide minderjarige van hun grondgebied verwijderen, zich ervan dat die minderjarige wordt teruggestuurd naar een familielid, een aangewezen voogd of naar adequate opvangfaciliteiten in het land van terugkeer.

Anders dan de voorzieningenrechter, menen de vreemdelingen dat op grond van het bepaalde in artikel 10, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn de beschikbaarheid van adequate opvang niet pas op het moment van fysieke verwijdering van vreemdeling 1 uit Nederland aan de orde kan komen.

2.2. Deze rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 6 juni 2012 in zaak nr. 201104976/1/V2, www.raadvanstate.nl) beantwoord. Overweging 2.3.2. van die uitspraak, eerste drie volzinnen, is ook in dit geval van toepassing. De grief faalt in zoverre.

2.3. Hetgeen in het hogerberoepschrift voor het overige is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B.P. Vermeulen, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. I.W.M.J. Bossmann, ambtenaar van staat.

w.g. Vermeulen
lid van de enkelvoudige kamer

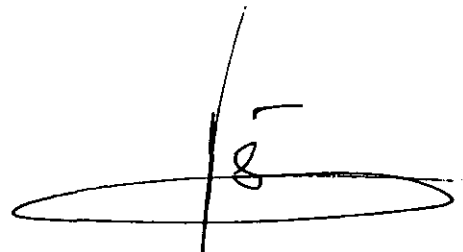
w.g. Bossmann
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 juli 2012

43.

Verzonden: 18 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser